

O muíño da Baldoña
bota silvas darredor,
os mozos que van alí
todos perden a color.

O muíño de meu pai
eu ben lle sei o tempero:
cando está alto beixalo,
cando está baixo erghe-lo.

Neniña ó teu portelo
atravésalle un ramallo,
o meu becerro é veceiro
pódeche brincar no prado.

Miña nai doume unha tunda
coa faldra da camisa,
miña nai, teña vergonza,
que vén a xente da misa.

Miña nai doume unha tunda
co aro dunha peneira,
miña nai, teña vergonza,
que vén a xente da feira.

I-o cura e maila criada
ordenaron de cocer-e,
a leña estaba no monte
a fariña por moer-e.

Xa non vou, non vou,
xa non vou alá,
na casa do cura
qué me quererá?
qué me quererá?
qué me ha de querer?
ten unha sobriña,
que lla vaia ver.

Entrei na casa do cura
e non vin máis que unha cama,
érase de supoñer
que dormía coa criada.

Xa non vou, non vou,
xa non vou alá,
na casa do cura
qué me quererá?
qué me quererá?
qué me ha de querer?
ten unha sobriña,
que lla vaia ver.